

روح الإيمان وروح القدس: روح إيمان وروح القدس

السماء الدنيا تشمل:

آسمان دنيا از دو قسمت تشکيل شده است:

السماء الجسمانية (وقد تسمى الأرض مقارنة بالسماءات الأخرى).

- آسمان جسماني، که در مقایسه با آسمان‌های دیگر، زمین نامیده می‌شود.

والسماء الأولى وهي ملكوت السماء الجسمانية المرتبط بها ارتباطاً مباشراً
وهو ارتباط تدبير وتسخير.

- آسمان اول، همان ملکوت آسمان جسمانی است که با آن ارتباط مستقیمي
دارد و با آن رابطه‌ی اداره کردن و به جريان انداختن را دارد.

وفي السماء الأولى مراتب كثيرة، ونفس أي إنسان موجودة فيها بحسب مقامها
ومرتبتها، فالنفس المقتصر وجودها على أدنى مراتب هذه السماء حظها هو ادراك
ظاهر ما في هذا العالم الجسماني في هذه الحياة الدنيا، (يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ) [الروم: 7].

در آسمان اول، مراتب بسیاری وجود دارد، و نفس هر انسانی بر حسب مقام و
مرتبه، در آن وجود دارد. نفسی که وجودش در پایین‌ترین مرتبه‌های این آسمان
قرار دارد، بهره‌اش تنها درک ظاهر عالم جسمانی در این زندگی دنیاست. «از
زندگی دنیا ظاهري را می‌شناسند و حال آن که آنان از آخرت غافلند»([817]).

والنفس التي ترتفع إلى أعلى مرتبة في هذه السماء؛ تكون قد تهيأت لترتقي
إلى السماء الملكوتية الثانية، وهي أول الجنان الملكوتية، ومن كان له حظ فيها
يكون من أهل الجنة في الآخرة.

نفسی که به بالاترین مرتبه در این آسمان ارتقاء پیدا کرده، آماده شده است تا به آسمان دوم ملکوتی صعود کند و این اولین بخش از بخش‌های ملکوتی است. و فردی که بهره‌ای در آن دارد، در آخرت اهل بخش است.

والنفس الإنسانية إذا ارتفت إلى أدنى مرتبة في السماء الملوكية الثانية؛ يقترن بها ويكون فيها روح الإيمان أي أنّ حقيقة هذه النفس تتبدل وتتغير بتجلّي نور الإيمان فيها، وهكذا نفس يكون فيها أربع أرواح هي: (روح الحياة، وروح القوة، وروح الشهوة، وروح الإيمان).

وقتي نفس انسانی به پایین‌ترین مرتبه در آسمان دوم ملکوتی ارتقاء باید، با آن همراه می‌شود و دارای روح ایمان می‌گردد. یعنی حقیقت این نفس، با تجلی نور ایمان در آن تبدیل و تغییر می‌باید؛ و در چنین نفسی چهار روح می‌باشد که عبارتند از: روح حیات، روح قوت، روح شهوت و روح ایمان.

وروح الإيمان مراتب كثيرة تمتد من أول السماء الثانية حتى نهاية السماء السادسة، وكل إنسان مؤمن بحسب عمله وإخلاصه يكون مقامه في هذه السماوات ويكون روح إيمانه.

روح ایمان مراتب بسیاری دارد که از اول آسمان دوم تا انتهای آسمان ششم کشیده می‌شود. و هر انسان مؤمنی بر اساس عمل و اخلاصش، مقامش در این آسمان‌هاست و روح ایمان در این آسمان‌ها با وی همراه می‌باشد.

ثم إنّ النفس إذا ارتفت إلى أدنى مرتبة في السماء السابعة؛ يقترن بها ويكون فيها روح القدس، وكلما ارتفت النفس أكثر كان روح القدس المقترن بها أعظم. وهذه السماء السابعة هي سماء العقل، فكلما كان روح القدس في النفس المرتفقة إلى هذه السماء أعظم كان العقل أفضل وأكبر، وكما بيّنت فيما مضى في "المتشابهات"؛ أنّ أدنى مراتب العقل تبدأ من هذه السماء السابعة الكلية، أما ما دونها وحتى في السماء السادسة الملوكية فهو ظل العقل وليس بعقل.

سپس اگر نفس به پایین ترین مرتبه از آسمان هفتمن ارتقاء یابد، روح القدس با او همراه می شود و در او خواهد بود. و هر مقداری که نفس، بیشتر ارتقاء یابد، روح القدس که همراه اوست عظیم‌تر خواهد بود. این آسمان هفتمن، آسمان عقل است. هر مقدار که روح القدس در نفس ارتقاء کننده به این آسمان عظیم‌تر باشد، عقل برتر و بزرگ‌تر است؛ و همان‌طور که در کتاب «متشابهات» بیان نمودم، پایین‌ترین مرتبه‌های عقل، از این آسمان هفتمن کلی آغاز می شود. اما در مراتب پایین‌تر، حتی در آسمان ششم ملکوتی، تنها سایه‌ای از عقل وجود دارد.

وهكذا مع ارتقاء النفس تتغير وتتبدل حقيقتها، فمع دخولها السماء الملوكية الثانية يقترن بها روح الإيمان ويبدأ ظل العقل يتوجه إلى نور العقل.

این چنین است که با ارتقاء نفس، حقیقت آن تبدیل و تغییر پیدا می کند. با ورود آن به آسمان ملکوتی دوم، روح ایمان با آن همراه می شود و سایه‌ی عقل شروع به رو نمودن به نور عقل می کند.

ومع دخولها السماء السابعة يقترن بها روح القدس والعقل، ولا يبعث النبي من الأنبياء (عليهم السلام) حتى يكون له مقام في السماء السابعة الكلية، وبهذا يكون قد استكمل العقل الذي هو سبب للعصمة، وأيضاً اقترن بنفسه روح القدس.

با ورود نفس به آسمان هفتمن، روح القدس و عقل با آن همراه می شود. پیامبری از پیامبران(ع) بر انگیخته نمی شود، مگر این که در آسمان هفتمن کلی، مقامی داشته باشد و به این ترتیب، عقلی که موجب عصمت است، کامل می شود. همچنین روح القدس با او همراه می شود.

«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ: مَا قَسَمَ اللَّهُ لِلْعِبَادِ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنَ الْعَقْلِ فَنَوْمُ الْعَاقِلِ أَفْضَلُ مِنْ سَهْرِ الْجَاهِلِ وِإِقَامَةُ الْعَاقِلِ أَفْضَلُ مِنْ شُخُوصِ الْجَاهِلِ وَلَا بَعَثَ اللَّهُ

نَبِيًّاً وَلَا رَسُولاً حَتَّىٰ يَسْتَكْمِلَ الْعَقْلُ وَيَكُونَ عَقْلُهُ أَفْضَلُ مِنْ جَمِيعِ عُقُولِ أُمَّتِهِ وَمَا يُضْمِرُ النَّبِيُّ (صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فِي نَفْسِهِ أَفْضَلُ مِنْ اجْتِهَادِ الْمُجْتَهِدِينَ وَمَا أَدَى الْعَبْدُ فَرَأَيْضَنَ اللَّهُ حَتَّىٰ عَقْلَ عَنْهُ وَلَا بَلَغَ جَمِيعَ الْعَابِدِينَ فِي فَضْلِ عِبَادَتِهِمْ مَا بَلَغَ الْعَاقِلُ وَالْعَقَلَاءُ هُمُ الْأُوْلَوْ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَىٰ: "وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا أُوْلُو الْأَلْبَابِ"» [\[818\]](#).

رسول الله (ص) فرمود: (خداؤند چیزی برتر از عقل برای بندگان تقسیم نکرده است. خواب عاقل بهتر از سحرخیزی نادان است و در خانه ماندن عاقل بهتر از بیرون رفتن نادان است. خداوند پیامبر و فرستاده‌ای را برنمی‌انگیزد، مگر این که عقل او کامل شود و عقل او برتر از همه‌ی عقل‌های امتشش شود و آن‌چه پیامبر (ص) در درونش دارد، از تلاش‌کوشش‌کنندگان برتر است و تا بنده‌ای نسبت به واجبات خداوند تعقل نورزد، آن را انجام نداده است و همه‌ی عبادت‌کنندگان در فضیلت عبادت خود به چیزی که عاقل و عاقلان رسیده‌اند، نرسیدند. آنان صاحبان خرد هستند که خداوند متعال در مورد آنان فرمود: «و جز خردمندان کسی متذکر نمی‌شود»). [\[819\]](#)

[817]. قرآن کریم، سوره‌ی روم، آیه‌ی ۷.

[818]. الکافی - الکلینی: ج ۱ ص ۱۲.

[819]. کافی، کلینی، ج ۱، ص ۱۲.